

Lerui-ler

Costel Zăgan

Ninge cum ningeă odată
lerui-ler cu flori de măr
viscolește înflorind o fată
din pământ și pân-la cer

Lerui-ler cu flori de măr
doar vioară parcă ninge
și-un troian într-adevăr
lasă-n urmă câte-un înger

Doar vioara parcă ninge
viscolește înflorind o fată
soarele un strop de sânge
ninge cum ningeă odată

Lerui-ler cu flori de măr

o mână mă scoate-n cer

Costel Zăgan, CEZEISME II